

DALŠÍ SLOKY PÍSNÍ (uvedeno znění v původním jazyce)
Weitere Strophen der Lieder in der ursprünglichen Sprache angeführt)
Further verses of the songs (in the original language)

- 1.
3. Pravdu miluj, ji pomáhej, chceš-li lásku mítí,
též faleš v nenávisti méj,
utíkej, utíkej, utíkej pochlebničem býti.
 4. Spravedlnost ke všem konej, neb tak Bůh chce mítí,
za dary ji neprodávej,
utíkej, utíkej, utíkej proti ní činiti.
 5. Přátel dobrých sobě hledáš, nad čež nic těžšího,
snadno je pak sobě zmrháš,
utíkej, utíkej, utíkej opilství mrzkého.
- 2.
4. Šťastný prospěch rač nám dáti, v dobrém, což chcem před se bráti
tvou vůli se spravovati, zlým žádostem odpírati.
 5. A majíc doufání v tobě, i manželskou lásku k sobě
rukou ruku myjíc sobě, aby byly bílé obě.
- 3.
2. Jakož se to vskutku nachází,
že jeden druhého vůči zradí,
Ej úlisnět bude mluvíti
srdce falešné na tě strojiti:
Byť tě zklamal, v ošklivost dal, o to myslí dnem i nocí,
má nad tím své potěšení největší.
 3. Zdaliž toho není dostatek,
že svět obrátil se již nazpátek,
jaká vážnost nebo počestnost,
kde jaký stud anebo pobožnost:
Vše utuchlo, zlé se zmošlo, to průchod má, což nastává,
že faleš za největší ctnost ctěna bývá.
- 4.
3. Komu ty se vyjevíš, víry dar udělíš,
pevnou zdí měděnou jeho okolo ohradíš.
 4. Nebudeť mu škoditi mor, hlad, také válka,
přijmeš ho pod svá křídla, co slepice kuřátka,
 5. By ten luňák, čert z pekla, s nímžto smrt se píkla,
lovcem chtěl vždy našim býti, osidla strojiti.
- 5 a.
- At by po mnohé práci a dlouhé odpočivali, v Pánu zesnuli.
Rovně jako svým snem obyčejným, laštovice spí každý čas zimní.
Těž v vodách spatříš na žabách, an i na špatných to vidět muškách.
To všecko zase v podletním čase, když slunce zhřívá, znovu okřívá.
- 5 b.
- Qualiter alto pressa sopore
Dormit hirundo tempore brumae.
- Aut in aquis rana cavernitis
Muscave strictis condita rimis
- Rursus eadem tempore verno
Sole tepente vivere suetae.

6.

1. Aj nuž každý člověče toho již považ
a dobrodiní Božská bedlivě rozvaž
- R. Času tohoto nám teď nyní přítomného,
jehož dal dočkatí z milosrdenství svého
Hospodin, Bůh věčný, Otec přelaskavý náš,
ó budiž bez přestání z toho chválen od nás.
2. Na podzim obilíčko...
3. Žeň tedy žádostivá...
4. Žádný nechažt lenochem nyní nebývá
a tak potřebné práci se nevyhýbá,
R. nebo by nebyl hoden chleba požívání,
kdož by nechtěl z oumyslu v ničem pracovati:
doma i na poli, jakž vyměřeno komu,
ten ochotně zadostí činiti má tomu.

7.

2. I sílu Samsonovu, udatnost Hectorovu,
Bych měl pravú pobožnost Davidovu, také libou krásu Apolonovu.
R. Však těchto let...
3. Mladý čerstvý bych pak byl, všecky náležitě ctil,
a byl rozumu, vtípu dospělého, takže bych v tom nedal nic na jiného.
R. Však těchto let...
4. Od času mé mladosti, až právě do starosti,
bych se vždy ctně chvalitebně choval, žádnému v ničem nic neubližoval.
R. Však těchto let...
5. Nad jiné bych byl tichý a nemiloval pýchy,
hzdil faleš, nevěru, všelikou lež, miloval stud, poctivost také i čest!
R. Však těchto let...

15.

2. Stokrát víc vám
Buoh muož dáti,
budete-li
se ho bátí.

Než jste naložili na to,
mať v svých rukou stříbro, zlato.
- R. A komuž ráčí, tomu dá,
věrtež, že dá i vám, bohdá.
3. Horníci, milí horníci, i vy také nákladníci,
modlíc se naději mějte
při panování trvejte.
- R. Sama naděje horníky
zdržuje ctné nákladníky,
4. Naděl nás Kaňkovým zlatým...

18.

4. Tuze jsí jej natasil, věruť jej osladím,
že jsí na mne dosadil — na hlavuť to vsadím,
nedalť jsem žádné příčiny,
sám pohledej své viny,
kdož stojí v pokoji, ten se nikdy nebojí,
Pakli pokoj sám nedáš — hned roveň vyhledáš!